

Муносибат

ҚАРОРИ МУҲИМ

Чанде пеш қарори Президентро дар бораи бо пули нақд пардохтани нафақапули хонда, сарбаланд гардидам. Дилам саршори меҳру лабрезии шодӣ гардид. Ин боз як нишони баланд будани қадри инсон дар Ўзбекистони соҳибистиқлоламон аст. Давлате, ки пиронсолонро эҳтирому эъзоз менамояд, ояндааш бузург аст.

Одатан мо пиронсолон маъракавию меҳмоннавозиро дӯст медорем. Ба меҳмонӣ дастовез бурдан хоси халқи моест. Баъзан ба набераҳоям пластикамро дода, хоҳиш менамудам,

ки чизӣ даркораро аз мағоза оранд. Аз сабаби пиронсолӣ баъзан рақами махфияшро фаромӯш месозам.

Хушбахтона, Президентӣ мамлакатамон мушкили моро осон гардонд. Соли мулоқот бо халқ ва манфиатҳои инсон эълон шудани соли қорӣ имкони мулоқоти роҳбарони идораҳои давлатӣ, мутахассисони соҳаро бо мардум фароҳам овард. Ҳоло дар ҳама ҷо хоҳишу тақлифи халқро мешунаванду дар муддати муайян муаммояшро ҳал мекунанд.

Дар замири қарори маъкур розӣ дили мардум ниҳон аст. Ҳоло мо нафақахӯрон аз моҳи феврал нафақаамонро пурра бо пули нақд мегирем. Ин гуна имтиёз на дар ҳама мамлакатҳо мавҷуд аст. Дар хонаҳои замонавӣ дорои тамоми шароитҳо дар ихтисаи фарзанду набераҳо зиндагӣ карда, шукргузори менамоям.

Илоҳо Ўзбекистони соҳибистиқлоламонро аз ҷашми бад нигоҳ дорад. Дуои пирон роҳи қавононро дурахшон гардонад.

**Қамадор ГАҒУРОВА,
81-сола, сокини маҳаллаи Шӯрбой**

Амир Алишери Навоӣ аз худ мероси гаронбаҳои илмиву адабӣ ба мерос гузошт ва то имрӯз таҳқиқу тадқиқи осори арзешмандӣ ӯ дар Ўзбекистон, Афғонистон, Тоҷикистон, Эрон, Россия, Туркия ва кишварҳои Европа идома дорад. Ба сабаби ба ду забон асар эҷод намудан ба ӯ унвони “шоири зуллистонин” дода шудааст.

Навоӣ осори форсии тоҷикиашро бо таҳаллуши “Фонӣ” эҷод намудааст. Навоӣ ба бузургони адабиёти форсии тоҷикӣ эҳтироми хоса доштааст. Аз ҷумла, дӯстиву муриди ӯ ба Мавлоно Абдурахмони Қомӣ беҳтарин намунаи устодиву шоғирдӣ ва дӯстӣ дар таърихи адабиёти ду халқ мебошад. Алишери Навоӣ Қомиро бисёр эҳтиром мекард ва Қомӣ низ ба Навоӣ меҳру самимияти ниҳоят баланд дошт.

Дар “Девони Фонӣ” беш аз 550 ғазал ҷой дорад. Ин девон ҳамчунин, 1 мусаддас, 1 марсияи таркиббанд, 73 китъа, 72 рубоӣ, 16 таърих, 9 чистон, 373 муамморро дар бар мегирад. Ба ҷуз инҳо, Навоӣ ба забони тоҷикӣ ду маҷмӯаи қасида дорад, ки яке “Ситтаи зарурия” буда,

САНАҲОИ МУҲИМИ АДАБӢ	Таҳияи Н.МЕҲРАНГЕЗ
1. Ҳақим Абулқосим Фирдавсӣ (937-1020) 2. Саъдии Шерозӣ (1187-1292) 3. Мавлоно Чалолитдини Балхӣ (Румӣ) 1207-1273) 4. Хоҷа Ҳофиз (1321-1389)-390) 5. Алишери Навоӣ (1441-1501) 6. Аҳмади Дониш (1827-1897) 7. Абулқосим Лоҳутӣ (1887-1957) 8. Мӯмин Қаноат (1932)	

Хабари хуш аз кишвари дур

САМАРҚАНД ДАР АМРИКО

Назар ба маълумоти расонаҳои ахбори оммавӣ ҳоло дар Йёлоти Муттаҳидаи Амрико беш аз 2 миллион нафар муҳоҷирони аз кишварҳои Осиёи Марказӣ омада зиндагӣ мекунанд, ки дар байни онҳо самарқандӣҳо ҳам ҳастанд.

Қавонон барои таҳсилу тақмили ихтисос он ҷо раҳсипор гардидаанд. Баъди соҳибихтисос гардидан барои рушди ватан саҳм мегузоранд.

Дар байни онҳо қавонону духтароне ҳастанд, ки бо мақсади таҳсилу хунаро омӯхтан ва соҳибӣ донишу ихтисос гардида, ба Ватани худ баргаштан ва дар он ҷо барои рушду нумӯи диёри соҳибистиқлоли худ хизмат кардан ин ҷо омадаанд.

Америка кишвари халқу миллатҳои гуногун буда, дар ин ҷо барои посдоштани забон ва урфу одатҳои миллии ҳамаи қавму забонҳои имконият ҳаст.

Ҳамдиёрони муҳоҷири мо низ ҳафтаномае бо номи “Zamon-times” (“Навиди замон”) доранд, ки он дар 16 саҳифа бо сурату мақолаҳои зиёду ороиши ранга ба забонҳои тоҷикӣ, ўзбекӣ ва русӣ мунтазам нашр мешавад. Дар ҳар шумораи ин нашрия баробари ҳаёти муҳоҷирони мо, ки дар Амрико зиндагӣ доранд, наwgониҳои ҳаёти иҷтимоию сиёсӣ ва фарҳангии иқти-

содии диёри чаннатмакон – Ўзбекистони соҳибистиқлол низ хабару мақолаҳо, осори адабии муосирӣ Ўзбекистон ва ғайра нашр мегардад.

Дар яке аз шумораҳои охирини ҳафтавор мулоҳизаҳои Рафиқ Шарқӣ, Баҳодур Тиллоев ва Акмал Аҳмадҷонов доир ба китоби шеърҳои олим ва адиби самарқандӣ Аслиддин Қамарзода “Маънои зиндагӣ”, ки ба шарафи 25 солигии Истиқлоли Ўзбекистон дар Тошканд нашр шудааст, ҷоп шуда буд.

Дар шумораи навбатии “Zamon-times”, ки аввали моҳи равон аз нашр баромадааст, низ чанд хабару лавҳаҳои оиди Ўзбекистон ва мардуми шарифи ин кишвар, намунаҳои аз осори адабии Ўзбекистон ҷой дода шудааст. Аз ҷумла, тарҷумаи тоҷикӣ чанд ҳикояти адаби маъруфи Ўзбекистон Ўтқур Хошимов, “Ўзбекистон” ва “Сатрҳои эҳтиром” ном шеърҳои шоири зуллистонӣ, сармуҳаррири рӯномаи “Гулобод тонги” Нормурод Каримзода, огози қиссаи ҳамдиёрамон, рӯзномагори ва на-висанда Нормамат Олимов “Озода”, сўғворӣ аз ғавти яке аз фардони барӯманди Самарқанд, санъаткор ва омӯзгори мусиқӣ Аслам Аҳмадҷонов ва ғайра ҷоп шудааст.

Хонандагон инчунин дар ҳамин шумораи рӯнома оиди ба шаҳрван-

дони Ўзбекистон дахлдор набудани фармони Президенти ИМА Трамп дар бораи манъ карда шудани додани виза (раводид) барои ворид шудан ба Амрико аз кишварҳои исломӣ, мақолаи номзоди фанҳои таърихи Илҳом Эгамбердиев доир ба таърихи муносибатҳои Амрико бо Осиёи Марказӣ, чанд лавҳаҳои хабари дигар аз ҳаёти мардуми Ўзбекистон шинос мешаванд. Нашрияи “Zamon-times” ҳамчун як кўпрук дар раванди дӯстии байни халқҳои Ўзбекистону Амрико ва нишон додани дастовардҳои Истиқлоли Ўзбекистон ба ҳамдиёрони мо хидмат менамояд.

Дар кори таъбу нашри “Zamon-times” хидмати сармуҳаррири ҳафтавор, фарзанди ноҳияи Самарқанд, хатмкардаи Донишгоҳи давлатии Самарқанд, омӯзгор ва рӯзноманигор Умеда Қамарова ва кўмаки Конгресси яҳудӣи бухороии Амрико ва Канада, махсусан сармуҳаррири ҳафтавори “The Bukharian Times” (“Навиди Бухоро”) Рафаэл Некталов, ки худ зодаи Самарқанд буда, ҳоло дар Амрико умр ба сар мебарда, калон аст.

Нашрияи “Zamon-times” инчунин чанд эълону реклама аз ғавлияти ҳамдиёрони моро дар хориҷи кишвар ҷоп кардааст, ки тавассути он мо бори дигар аз хунармандио меҳнатқаринии самарқандиён воқиф мегардем.

**Дилфуза ЭҒАМОВА
Нью-Йорк,
2-юми феввали соли 2017,
махсус барои “Гулобод тонги”**

ЯК КАМ ДУНЁ

сабаби асосӣ он аст, ки ӯ аз хурдӣ назди худ мақсади ҷӣ тавр зиндагӣ қарданро нагузошта буд.

Баъзе қавонони имрӯза низ дар назди оила, падару модар масъулиятро ҳис намекунанд. Оиладор бошанд ҳам зану фарзандашон аз ҳисоби маблағи падару модар рӯз мегузаронанд.

Саъдии бузург таъкид карда буд: **Ҳар ки нон аз амали ҳей хӯрад, Миннат аз Ҳотами Тош набарад.** Барои исботи ин ақида мисоли зеринро мебинем.

Фотех дар оилаи серфарзанди деҳқон ба дунё омад. Азбаски кенчаписар буд, эрка калон шуд. Синнаш ба 18 расиду ба қатори рафиқонаш ўро ба хизмати ҳарбӣ даъват карданд. Ҷу хизматашро дар марзӣ Афғонистон давом дод. Аз байн панҷ моҳ гузашт. Дар яке аз ҷангҳо аз дасташ заҳмдор шуд.

Ба хона бо як даст баргашт. Падар, модар ва наздиқонаш инро дида оху фиғон қарданд. Шукрона гуфтанд, ки худаш зинда омад. Акнун ӯ ҳамчун маъёб нафақа мегирфтагӣ шуд. Микдори мохонаи нафақааш ба зиндагӣ мерасид.

Фотех якдаста бошад ҳам бекор нишастан намехост. Дар ин бора аз бародараш маслиҳат пурсид:

- Ёд дорӣ, соле борони сел замини Шамсисоборо шуста буд. Замин қариб 30 ҳол мебарояд. Агар хоҳӣ ман бо Шамсисобо гап мезанам, ту дар он ҷо боғ бунёд мекунӣ, кишту кор мекунӣ.

Фотех ба ин фикри бародараш розӣ шуд. Барои огози кор, Фотех аз мӯйсифаҳои маҳалла маслиҳат пурсид. Ба ин кор 10 нафар мардикор ҷалб карда шуд. Дар давоми як ҳафта кори ҳамворкуни давом кард. Барои обёрӣ кубурҳо қашида шуданд.

Ҳамроҳи бародараш 70 бех ниқоти гелоси барвақтиву

Асри мо қарни тараққиёти босуръати илму техника гардид. Дар ин бобат яке аз ихтиро оламшумули инсоният - нақлиёти автотомобили ба ҳисоб меравад. Ҳоло автотомобил дар ҳар соҳа ёрирасони беминнат аст. Дар ҳама ҷойи мошинҳои гуногунҷаму гуногунтаъғир мебинем. Ронандаҳо онҳоро моҳирона идора мекунанд. Дурии му-

ЭҲТИЁТ – НИМИ ҲАЁТ

софитронро наздик, борашро ба манзил мерасонанд. Дар аввал касби ронандагӣ ба назар сабук ва оддӣ менамояд. Гувоҳнома доштан, идора карда тавонистан, педалҳои газу тормозро пахш намудан ин ҳанӯз ронандаи хуб будан нест. Аксар қавононе, ки чунин ақида доранд, иштибоҳ мекунанд. Бо мақсади бисёртар ба даст даровардани маблағи барзиёд, аксар шифёронӣ тақсӣ ва “Дамас”-ро пешӣ дигар нақлиётро бурида мегузаранд. Ба ҷароғакҳои светофор эътибор намедиҳанд. Қоидаҳои беҳафтии ҳаракати нақлиётро вайрон мекунанд. Ин тавр қоидашиқаниҳо ба садамаҳои автотомобили боис мегарданд.

Ронанда на танҳо ба ҳаёти худ, балки ба ҳаёти миёнсоларо шинонд, мувофиқи талаби агротехника ниҳолхоро ба замин шинонд. Байни ниҳолхоро шудгор карда зироатҳои лозимро қорид. Як қисми заминро барои ҳуроки ҷорво кор фармуд. Бисёр қорҳои зироатро бо ҳашар иҷро кард.

Дар соли дуом ҳосилнокии замин дучанд зиёд шуд. Зиро замин аз нурии маъдани бой гардида буд. Дар ин муддат Фотех бо як даст задани каландро пурра аз худ кард. Ба ӯ нигоҳ карда мегуфтанд, ки қуввати ду дасташ ба як дасташ гузаштааст.

Соли сеюм дарахтони гелос ба ҳосил даромаданд. Аз муваффақияти кори писараш модари Фотех хурсанд шуда, бо сари баланд барои хонадор қардани писараш ба хостгорӣ баромад. Аввал ба хонаи ҳамсоияш Насрибобо даромад.

Насрибобо барои ба Фотех додани Холҷучук розигӣ дод. Тўйро бо хушиву хурсандӣ гузарониданд. Арўсу домоди бисерии вақтшонро дар боғи гелосзор мегузарониданд. Таввалудӣ фарзанди нахустин ба онҳо бо кўшишу ғайрат бахшид. Писарашон Орзу дусола шуда ба боғчаи бағонаи деҳа рафт. Фотех, ки деҳқони дасткушод буд, аз ҳосили рўёндааш тез-тез ба боғчаи бағон мефиристод. Ба кўдакони кишлоқ аз меваву сабзавотҳои тару тоза баҳраманд мешуданд.

Боги Фотехро Фотехобод номиданд. Бо меҳнатдўстиву хушсухунияш Фотех дар байни ҳамсоёҳу хурмат пайдо кард. Вақти гелоспазӣ аз меваи боғаш ба ҳама меодод, пулашро намегирфту гуеғуфт:

- Умри имрўзаи ман умри дубора аст. Чи хеле, ки лашкарқашон меғўянд: “Дар ҷанг тасодуфан ҳалок намешаванд, балки тасодуфан зинда мемонанд”. Барои зинда монданим ба худо шукр карда, меҳнат карда ба одамҳо бода, неқӣ кунам. Аз ҳар дақиқаи умрам, ки худованд додаст, бояд самаранок истифода барам. Вагарна ношукрӣ хоҳад шуд.

**Баҳром ИСТАМКУЛОВ,
деҳаи Чоршанбе**

Гўшаи бачаҳо

андохт. Ин дафъа бораи аз ҳад зиёд вазнин шуд. **Бигўед, ки Шавқидин аввал ба ҳар ҷӣ бор карда буд ва пас ҷӣ бор кард?**

дигарон, яъне мусофитрон ва пиёдагардон низ қавобгар аст. Касби ронандагӣ хушёрӣ ва таҷрибаи бойро талаб мекунанд. Нодонӣ, бепарвоӣ ва безътиборӣ ба тақдирӣ ягон шахс нуқта гузоштанаи мумкин аст.

Сокини маҳаллаи Андиҷонии ноҳияи Самарқанд Шавқатҷон Воҳидов ҳам ронанда аст. ӯ ба синни 39-ро бо баҳои хубу аъло ва ахлоқи намунавӣ хатм намуд. Баъд таълимро дар коллеҷи касбияву хунарии Равонак идома дод. Қисмҳои ҳаракатдиҳандаву ҳаракаткунадаи техника ва таъмири онҳоро омўхт. Ҳоло вай дар саройи нақлиётӣ “Навобод транс”-и Самарқанд автотомобили 122-ро, ки аз мавзеи Сартепаи шаҳри Самарқанд то маҳаллаи Шўрбойчаи ноҳияи Самарқанд меравад, идора мекунанд.

Комил ЧўРАЗОДА

миёнсоларо шинонд, мувофиқи талаби агротехника ниҳолхоро ба замин шинонд. Байни ниҳолхоро шудгор карда зироатҳои лозимро қорид. Як қисми заминро барои ҳуроки ҷорво кор фармуд. Бисёр қорҳои зироатро бо ҳашар иҷро кард.

Дар соли дуом ҳосилнокии замин дучанд зиёд шуд. Зиро замин аз нурии маъдани бой гардида буд. Дар ин муддат Фотех бо як даст задани каландро пурра аз худ кард. Ба ӯ нигоҳ карда мегуфтанд, ки қуввати ду дасташ ба як дасташ гузаштааст.

Соли сеюм дарахтони гелос ба ҳосил даромаданд. Аз муваффақияти кори писараш модари Фотех хурсанд шуда, бо сари баланд барои хонадор қардани писараш ба хостгорӣ баромад. Аввал ба хонаи ҳамсоияш Насрибобо даромад.

Насрибобо барои ба Фотех додани Холҷучук розигӣ дод. Тўйро бо хушиву хурсандӣ гузарониданд. Арўсу домоди бисерии вақтшонро дар боғи гелосзор мегузарониданд. Таввалудӣ фарзанди нахустин ба онҳо бо кўшишу ғайрат бахшид. Писарашон Орзу дусола шуда ба боғчаи бағонаи деҳа рафт. Фотех, ки деҳқони дасткушод буд, аз ҳосили рўёндааш тез-тез ба боғчаи бағон мефиристод. Ба кўдакони кишлоқ аз меваву сабзавотҳои тару тоза баҳраманд мешуданд.

**Баҳром ИСТАМКУЛОВ,
деҳаи Чоршанбе**

**Отифат - меҳрубонӣ
Офок - рӯи дунё, олам
Ошомидан - нўшидан
Ошўб - шўриш ва ғавго
Оҷур - хишти пухта**

андохт. Ин дафъа бораи аз ҳад зиёд вазнин шуд. **Бигўед, ки Шавқидин аввал ба ҳар ҷӣ бор карда буд ва пас ҷӣ бор кард?**

9-уми феврал - зодрўзи Алишер Навоӣ буд

НАЗАРЕ БА ОСОРИ
ТОҶИКӢ-ФОРСИИ ФОНӢ

ТАТАБӢӢИ ҲАЗРАТИ МАҲДУМӢ
*Эй аз баҳори хусни ту бар чеҳраам гулзорҳо,
Дар чеҳра 3-он гулзорҳо дорам халида зорҳо.*

*Аз неши ҳаҷраш муттасил, гў, риштаи чонам гусел,
Чун дўхт натвон чоки дил 3-он сўзану 3-ин торҳо.*

*Дар қулбаи ғам гар барам, ой, наёбӣ пайкарам,
Бас, хоки хорӣ бар сарам к-афтада аз деворҳо.*

*Аз ҳурмати рухсор кай битвон шудан ҳамранги вай,
Моро ба хун, ўро ба май, чун ранг шуд рухсорҳо.*

*Чун 3-он бутӣ ошўфтаҳў, орам ба сўйи қибла рў,
Баста ҷу аз ҳар тори мў, бар гарданаи зуннорҳо.*

*Будам ба ақли зуфунун, пири хирад пеш аз ҷунун,
Тиғлон давонандаи кунун дар кўчаю бозорҳо.*

*3-ин назми нав ҷарҳи қухун, яқбора гў, ҳайрат макун,
Фонӣ, ҷу таълими суҳун дорад зи Қомӣ борҳо.*

ДУРРИ СУХАН	ИҚБОЛ
<i>Ошиқ он нест, ки лаб гарми фиғоне дорад, Ошиқ он аст, ки бар каф ду ҷаҳоне дорад.</i>	
<i>Касе к-ў ақли дурандеш дорад, Басе саргаштагӣ дар пеш дорад.</i>	
<i>Шайх Маҳмуди ШАБУСТАРИ</i>	
<i>Бинмӯи рух, ки боғу бўстонам орзуст, Бикшӯи лаб, ки қанди фаровонам орзуст.</i>	
<i>Мавлоно РУМӢ</i>	

Хотира – муқаддас

МОРО АЗ ТУ
ЧУДО КАРД...

МОРО АЗ ТУ
ЧУДО КАРД...

**Будӣ дунёи ману рафтӣ зи дунё, модарам,
Ман бурун аз ҳоку ту дар хок танҳо модарам.
Бурдӣ аз лаб хандаам, эй шўълаи ояндаам,
Во дарего, модарам, садоҳо дарего, модарам!**

Мо, омўзгорон ҳар сол рӯзи 7-уми январ ҳамкасиби худ - зани оқилою доно, дилёбу дарёдил, ширинсухану хушрафтор Марҳабо Бўриеваро бо мавлудаш табрик мекардем. Вале имсол ин анъана вайрон шуд. ӯ ба дарди бедаво печид.

Вале сад дарего, ки баъди ду рӯзи санаи таваллудаш хабари муҳиши ҷашм аз олами ҳастӣ пушидани муаллима ба атроф барқвор паҳн гардид. Гулдӯхтаронаш Диловарӣ, Моҳчеҳра, Дилафрўз, арўси нозанини хонадон ва дигарон гурўҳ-гурўҳ омадани мардумро дида, ала-машон тоза мешуду бештар доду фиғон мекарданд.

Дар митинги мотам, ки дар байни зан-духтарон ба вуқўъ пайваст, собиқадорони таълими халқӣ Юлдуз Рустамова, Дилором Маматкулова, мудири қисми илмии мактаби рақами 73 (собиқ рақами 14) Насиба Турсунова, шоғирди марҳума Малика Маматкулова ва дигарон ба суҳан баромада, сифатҳои неки маитро таъкид намуданд.

Муаллима Марҳабо Бўриева 7-уми январи соли 1951 дар гузари Навбоғчиён таваллуд ёфтааст. Мактаби миёнаро хатм карду аввал дар донишқадаи тиббиёт дохил шуд. Вале аз сабаби шароити оилавӣ тахсилро дар шўъбаи шабонаи факултаи биологияи Донишгоҳи давлатии Самарқанд идома дод. Барои дониши назариявиро ба амалия пайвастан фаъолияти меҳнатиро дар мактаби зодгоҳаш огоз намуд. Рўзона кор мекарду шабона меомид.

Раҳматӣ Марҳабо Бўриева беш аз сӣ сол фаъолияти педагогии худро идома дод. Боиси ифтихор аст, ки шоғирдони ӯ аз фанни биология дар озмуно олимпиадаҳои вилояти қойҳои ифтихориро ишғол

**Фалакро бин, ҷӣ зулми нораво кард,
Туро аз ман, маро аз ту чудо кард.**
**Хуршеда АҚРАМОВА,
собиқадори таълими халқӣ**

ЛУҒАТНОМА

**Осо - монанд
Ориз - арзқунанда
Ормон - ҳасрат, орзў
Омол - орзуҳо, амалҳо
Омил - амалқунанда**

**Обо - падарон
Обгина - шиша
Обдаста - офтоба
Овард - ҷанг, қорзор**

Таҳияи Н.МЕҲРАНГЕЗ.

Насриддинафандӣ як хари айёр дошт. Рўзе ба ҳар як халтаи пурро бор карда, аз дарё мегузашт, ки нохост пойи ҳар лағжику гўта зад ва бори бар

дўшашбуда сабук шуд. Рўзи дигар низ ҳар худро барқасд ба об андохт ва бораи сабук гардид. Рўзи сеюм низ ин ҳодиса такрор ёфт. Насриддин фаҳ-

мид, ки ҳар ўро фиреб медиҳад, ин дафъа ба халта дигар ҷиз андохта, ба ҳар бор кард. Вақте ки аз дарё мегузашт, хари фиребгар боз худро ба об

андохт. Ин дафъа бораи аз ҳад зиёд вазнин шуд. **Бигўед, ки Шавқидин аввал ба ҳар ҷӣ бор карда буд ва пас ҷӣ бор кард?**

**Отифат - меҳрубонӣ
Офок - рӯи дунё, олам
Ошомидан - нўшидан
Ошўб - шўриш ва ғавго
Оҷур - хишти пухта**

андохт. Ин дафъа бораи аз ҳад зиёд вазнин шуд. **Бигўед, ки Шавқидин аввал ба ҳар ҷӣ бор карда буд ва пас ҷӣ бор кард?**